

Otters.

Den weg te vinden, dien otters onder water of liever onder 't ijs gegaan zijn. Men kan dezen zien, aan de witte, ronde plekkjes in het ijs, ontstaan door de door het beest uitgedemde lucht. Het zijn dus luchtbelletjes. Hoe die te kennen van andere luchtbelletjes? Eenvoudig genoeg. Weet men, dat er een otter in de buurt is, dan gaat men er naar zoeken en is het beest onder het ijs doorgezwommen, dan liggen die luchtbelletjes een eind weegs in een regelmatige rij achter elkaar, tot waar de otter er uitgekomen is. Het regelmatig voorkomen er van is dus de aanwijzer.

Overigens ligt over de levenswijze van de otters nog een waas van geheimzinnigheid verspreid, omdat het nachtdieren zijn. Mijn neef is met zijn kornuiten al drie winters op een broed gaande geweest, maar tot nog toe te vergeefs. Er zijn er wel 3 of 4, ze wonen in een holte achter den muur van een lange heul; de ingang is er midden in. In de Kerstvacantie j.l. ben ik er nog met hem op uit geweest en heb ik, hoewel met een dikke pool om, een uur op de heul kou liggen lijden. Mijn maat hoorde hem fluiten, ik ook, waarna hij zijn mannetje ging halen. Toen kwamen na eenige minuten drie mannen met een geweer er bij. Doch, hoe doodstil ook alles was toegegaan; ze lieten zich niet meer hooren. Dus weer te vergeefs gewacht. We gingen maar naar huis, want het vroor dat het kraakte.

Gaarne had ik anders den ganschen nacht gewacht, want wie dien hartstocht, die je dan bezielt, niet kent zou je uitlachen, maar voor dergelijke excussie's ben ik in staat, nacht aan nacht op te offeren. Als eens een otter gevangen wordt, hoop ik al de avonturen er mee beleefd, in *D. L. N.* mede te deelen.

W. VIJVERBERG.

Heel gaarne. We zullen als uw otter weer stilletjes wegblijft, een paar Canadeesche otters hun wedervaren bij monde van Long laten vertellen. H.

Een vraag over Sperwernesten.

Weet iemand der lezers van *D. L. N.* mij iets bepaalds mede te deelen, omtrent het nestelen en de nestgelegenheid van den sperwer? Vaak haalde ik de eieren uit en steeds uit een nest, dat beslist door een kraai gebouwd was, daar we er de eieren der kraaien hadden uitgehaald of deze vogels er af hadden zien vliegen. Zoodat ik, als ik uit mijne toch talrijke ervaringen, zou besluiten, dat de sperwer steeds nestelt in oude kraaiennesten.

Haarlem.

W. VIJVERBERG.

IETS OVER 'T ZEVEN VAN KEVERS.

In de laatste jaren behooren de kevers tot die insecten welke weinig in de „*Levende Natuur*” beschreven of afgebeeld worden. Hoe zou dat komen, is 't te afgezaagd, niet interessant genoeg, of zijn er werkelijk zoo weinigen die zich met deze interessante orde bezighouden? Afgezaagd is de orde der kevers wel allerminst, want worden er niet steeds meer soorten in ons land aangetroffen, en van de levenswijze is in verhouding tot die der vlinders b. v. maar een schijntje bekend. Een der beste manieren om ze in 't bijzonder de kleinere soorten machtig te worden is zeker wel 't zeven. Van een ervaren coleopteroloog, die ik nooit genoeg voor zijn altijd vriendelijken hulp dankbaar kan zijn, kreeg ik kort geleden eens een keverzeef te leen.

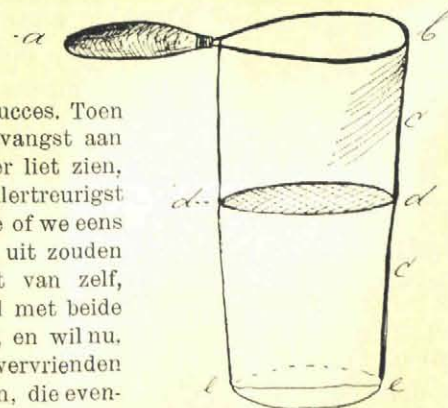
Dit voorwerp ziet er volgens bijgaand schetsje uit: *a.* is 't handvat, *b.* de beugel, van ongeveer 2½ dM. doorsnede en *c.* is de boven- en onderste zak, van stevig grijs linnen vervaardigd, en *d.* de eigentlijke zeef van gegalvaniseerd ijzerdraad (dat is roestvrij) met mazen van ongeveer

½ □ cM. Bij 't zeeften bind men den ondersten zak bij e dicht, zoodat dan 't zeefsel daarin blijft liggen.

Om de waarheid te zeggen had ik op mijn

eersten zeeftocht niet veel succes. Toen ik dan ook mijn vangst aan voornoemden heer liet zien, vond hij dat het allertreurigst was en vroeg me of we eens tezamen er op uit zouden gaan. 't Spreekt van zelf, dat ik 't voorstel met beide handen aangreep, en wil nu, om andere kevervrienden van dienst te zijn, die evenals ik, ook niet op de hoogte waren, onzen zeeftocht eens vertellen.

't Was, o wonder, een droge dag in December dat wij Zuiderzeewaarts koersten. De Zuiderzee-oeveren toch, zijn, voor de Amsterdamsche natuurvrienden, de mooiste plekkjes vlakbij.

Keverzeef.

Phyllotreta. 3 mM.

Dromius. 4 à 5 mM.
(Br.-geel.)

Kalm klotst 't geelgroene water tegen de dijken van de verwerde, veelkleurige steenblokken, die op sommige plaatsen geheel met korstmossen begroeid zijn. Wenden

Apion. 2 mM. (Donkerblauw.)

wij 't oog naar 't Oosten, dan zien wij nog even 't Muiderslot, waarvan de daken en torentjes in 't zonlicht blinken; en naar 't Noorden strekt zich 't oude Flevo uit. Op den kalen dijk blaten nu geen schapen, alles is stil, alleen klinkt nu en dan 't niet-ver-verwijderd spoorfluitje. Een paar bonte kraaien vliegen met zwaren vleugelslag den dijk over en hoog, hoog in de lucht klinken vogelgeluiden. Wie zijn die onzichtbare reizigers?

Langs den bovenrand van den dijk

Centhorynchus.
2½ mM. (Grijsbruin.)Platynus marginatus.
7 mM. (Blinkend
groen, geel gerand.)